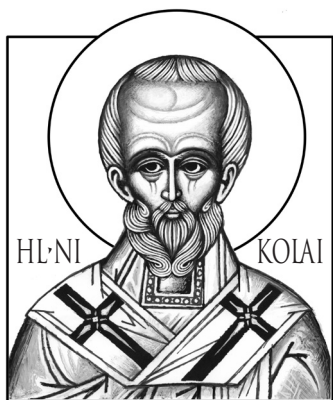

KULTURKVELD på KLOSTERET i HURDAL

Torsdag 29. sept. kl. 19:00

Jan Petter Bratsberg er en anerkjent naturmaler, utdannet ved SHKS, han betegner seg som natur-romantiker. Bilderne har elementer av sivilisasjons-kritikk og verne-ideologi. De levendegjør fugler og dyr i deres rette element. Han har hatt mange utstillinger i inn- og utland og 3 bokutgivelser. NRK laget et naturprogram om og med Jan Petter Bratsberg, som ble sendt 22.12.2015.

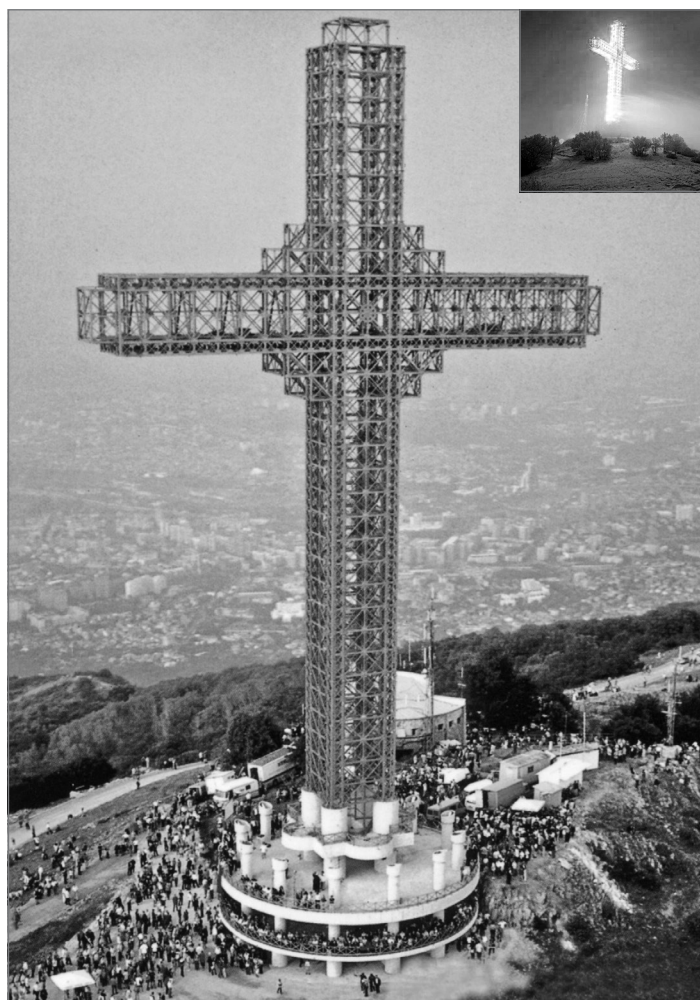
På klosteret vil han fortelle om sin kunst og vise lysbilder fra sine verk.

Det blir også musikk-innslag og enkel bevertning.

Kl. 18:00 forrettes vesper og alle er velkomne også til den.

Nº 3
2016

HELLIGE NIKOLAI MENIGHETS BLAD

TIL ÆRE FOR GUD OG LOVPRIS AV KRISTI FRELSESVERK!

På høyden over Skopje i Makedonia er det reist et kjempestort kors, som skal være det største i verden. Det er mellom 60 og 70 m høyt og har belysning inni, noe som gjør at det lyser klart over hele hovedstaden på kvelden og natta! Det er fantastisk hva de får til i de gamle ateistiske kommunistrepublikkene når de får komme til seg selv, riste av seg diktaturet og bli frie. Et lignende kors – men noe mindre – er også reist på høyden over Ochrid. Tenk om VI hadde hatt et slikt kors på Holmenkollen over Oslo!

Hellige Nikolai kirke Tvetenveien 13, 0661 Oslo ♦ facebook: <https://www.facebook.com.groups/HelligeNikolai/>
<http://www.ortodoks.com> ♦ postgironr.: 0532 1267426 ♦ IBAN: NO91 bankkontonr.: 2050.03.19357 SWIFT: DNBANOKK
 Forstander: Arkimandritt Johannes ♦ mob.: 472 71 396 ♦ e-post-adresse: fader.johannes@ortodoks.org

ADRESSER & TELEFONNUMMER

hierodiakon: fader Serafim, mob. 934 39 016

leser: Ronald Worley

Menighetsråd: f. Johannes (formann),
 f. Serafim, Torstein Theodor Tollefsen,
 Vera Piatrova, Zorica Ranisavljevic,
 Toska Struksnes, Thomas Såheim.

Revisjonskommisjonen:

Inger-Johanne Nilssen,
 Radinka Nikolovska og Zaid Kaleab.
 Medlemsavgift (frivillig): kr.500,-

Hellige Trifon Skita; mob.: 472 71 396
 Hl. Trifon forlag og Tidsskriftene «Tabor»
 og «Ortodoks Røst», www.ortodoks.org
www.klosterprodukter.com
facebook.com/trifonkloster

KIRKEFORENINGER OG MENIGHETER:

*St. Georg i Neiden

St. Georgs ortodokse kapell i Neiden
 starost: Oiva Jarva

*Maria Bebudelse i Bergen

Gudstjenestested:
 St. Sunniva på Florida.
 Starost: Sturla Olsen, tlf.: 56 33 09 05
 konto: 5233.05.01006
 hjemmeside: www.ortodoksibergen.no

*Kristi Forklarelse i Rogaland

Starost: –
 / konto: 3265.11.10407
 Hl. Martyr Elisabets kapell
 Adresse: Daleveien 3, Sandnes
 hjemmeside: <http://ortodoksstavanger.no/>

*Kristi Frembærelse i Tempelet i Bodø

Lonni Lepp, e-post: lonnilep@online.no
 Martinus Hauglid:
 e-post: martinus.hauglid@gmail.com

*Johnsegarden i Sogn og Fjordane

Inger Johanne Enger, 6977 Bygstad
 Leser: Asbjørn Olav Flåm, tlf. 57 71 69 00
 e-post: kboklade@online.no
 Hl. apost. Johannes Teologens kapell

Gravplass: Helgøya kirkegård

Det Ortodokse Kirkeakademiet i Oslo:
 fader Johannes mob.: 472 71 396

NKR representant: fader Johannes

NTSF representant: f. Johannes

Forum for Ortodoks Kirkesang:

«De myrrabærende kvinners» forening:
 Kontakt: Janette Khoury
 kontonr.: 2050 29 66945

Ikonmaler: Ove N. Svele, tlf. 22 63 06 09
 e-post: ograsve@gmail.com

Nikolaifondet: gironr. 0540 0752704

*Hl. Nikolai-kapellet på Majorstuen:
 Kontakt: f. Johannes

Menighetsbladet: Redaktør f. Johannes
 Teknisk/lay-out medarbeider: Ove N. Svele
 Korrektur: Peter Svele

GUDSTJENESTER

DEN GUDDOMMELIGE LITURGI ► søndager kl.11:00, ukedager kl.10:00.

Liturgi på norsk 1. og 3. sønd. i mnd. / kirkeslavisk og norsk 2. og 4. sønd. i mnd.

sivil ukedag Gudstjenestene er åpne for alle, men kun ortodokse troende
 dato & kan ta del i Nattverden. Husk fasten og forberedelsesbønnene!
 2015 klokkeslett Skal du ta del i Nattverden, må du komme i god tid til kirken.

2. okt. sønd. kl. 11:00 Liturgi Sønd etter Korsopphøyelsen

8. okt. lørd. kl. 10:00 Liturgi i Sandnes kl. 10 Hl. Sergej av Radonesh

9. okt. sønd. kl. 11:00 Liturgi. Hl. Evangelist Johannes Teologen.
 Hl. Tikhon, patr. av Moskva (1925)

15. okt. lørd. kl. 10:00 Liturgi i Bodø. Vi feirer РОКРОВ. празднуем Покров.

16. okt. sønd. kl. 11:00 Liturgi Dionysios Areopagitten

22. okt. lørd. kl. 10:00 Liturgi i Bergen. Apostel Jakob. Hl. Lazar av Serbia

23. okt. sønd. kl. 11:00 Liturgi Hl. Amvrozi av Optina.

29. okt. lørd. kl. 10:00 Liturgi på Klosteret i Hurdal. Hl. Longinus.

30. okt. sønd. kl. 11:00 Liturgi Hl. Andreas av Kreta

6. nov. sønd. kl. 11:00 Liturgi Kong Elsban av Etiopia. GM-ikon «Alle sørgendes
 glede» Икона БМ «Всех скорбящих радость»

12. nov. lørd. kl. 10:00 Liturgi i Sandnes

13. nov. sønd. kl. 11:00 Liturgi

19. nov. lørd. kl. 10:00 Liturgi i Bergen. Paulus, erkeb. av Konstantinopel.
 Varlaam av Khutyn

20. nov. sønd. kl. 11:00 Liturgi Kirill av Novoezersk

26. nov. lørd. kl. 10:00 Liturgi på klosteret i Hurdal. Johannes Kryssostomos

27. nov. sønd. kl. 11:00 Liturgi Apostel Filip ∞ Julefasten begynner ∞

3. des. lørd. kl. 10:00 Liturgi i Bergen. Forfest JM tempelgang

4. des. sønd. kl. 11:00 Liturgi JOMFRU MARIAS TEMPELGANG.
 Вход пресв.Богородицы в Храм

10. des. lørd. kl. 10:00 Liturgi i Sandnes. Gregor av Sinai, GM-ikon "Tegnet"

11. des. sønd. kl. 11:00 Liturgi. Martyr Irinark

18. des. sønd. kl. 11:00 Liturgi. Sabbas den Helgede fra Palestina

25. des. sønd. kl. 11:00 Liturgi. De hellige forfedrenes søndag. Spyridon av Trimifunt

28. des. onsd. kl. 11:00 Liturgi på klosteret i Hurdal:
 Hl. TRIFONS DAG. Празднуем преп. Трифона

EN ORTODOKS KRISTEN kan ta del i nattverden kun i en ortodoks kirke,
 og bør faste på onsdag og fredag, be sine bønner morgen og kveld fra bønneboken,
 tenne oljelampe eller vokslys og røkelse (på søndager og helligdager) foran ikonene,
 lese dagens tekst fra Bibelen og ta del i kirkens gudstjenester så ofte som mulig.

Воскресенье — это день Господень, приходите в церковь!
 SØNDAG ER HERRENS DAG, GÅ I KIRKEN!

BØKER OG HEFTER TIL SALGS I KIRKEN:

- *Tito Colliander: Gresk-ortodoks tro og livssyn; 54 sider, kr.50,-
- *Erkebiskop Paavali: Vår tro; 88 sider, kr.150,-
- *Hl. Serafim av Sarov; 108 sider, kr.150,-
- *Epifanij den vise: Hl.Sergej frå Radonesh 48 sider, illustrert. kr.50,-
- *Stavropoulos: Detakere i guddommelig natur / Ortodoks lære om frelsen; 88 sider, kr.130,-
- *Ortodokse Røster i Nord I – en antologi ved f.Johannes red.); 155 sider, ill. kr.220,-
- *Den ortodokse kirkes guddommelige liturgier Faste og variable tekster til de tre liturgier; 208 s., innb. ill.; kr.298,-
- *Roma og Konstantinopel. En økumenisk konfrontasjon; 40 sider, kr.50,-
- *Ortodokse Røster i Nord II – en antologi ved f.Johannes red.); 111 sider, ill. kr.150,-
- *En munk fra Østkirken: Om Liturgien. kr.50,-
- *Filokalia v/ f.Johannes; 189 sider, kr.200,-
- *Tjetverikov: Optina-klosteret. kr.170,-
- *Ortodoks bønnebok f.Johannes (overs. ect.); 192 sider, kr.248,-
- *Hl. Trifon av Petsjenga; 104 sider, ill. kr.150,-
- *Gudstjenester, sakramenter og skikker i Den ortodokse kirke, 32 sider, kr. 40,-

ORTODOKS KIRKEFORSTÅELSE

* * *

På Eksarkatets offisielle hjemmeside er det nylig blitt offentliggjort en "Deklaration" (<http://www.exarchat.eu/spip.php?article1853>), som gir det inntrykk, at den såkalte "grenteori" kunne være sann. Teorien lærer at alle kristne til sammen: ortodokse, katolikker og protestanter, utgør Kirken. At vi alle sammen er Kirken, bare på forskjellige måter. Deklarasjonen er så feilaktig, at f. Johannes og f. Poul i fellesskap har sent følgende innlegg til Erkebiskop Johannes' kontor i Paris:

DEN ENE KIRKE?

Vi har med største undring lest den tekst som er publisert på vårt Erkestifts offisielle hjemmeside: "Deklaration fra Det Ortodokse Broderskap i Vesteuropa av 5. juni 2016 angående Den Ortodokse Kirkes hellige og store Konsil." Teksten har både sjokkert og forvirret oss. Skal dette være vårt Erkestifts offisielle, teologiske position? Det håper vi ikke! Her kommer den tvilsomme passagen:

"Det kirkelige fundament som sterkt er blitt påpekt av den ortodokse teologi i det 20. århundre, understreker at våre brødre og søstre, de orientalsk-ortodokse, katolske, anglikanske og protestantiske [kristne] er medlemmer av Kristi ene Kirke, hvis grenser ikke fullstendig kan erkjennes av historien."

Hva betyr dette? At det ikke er nødvendig at være ortodoks kristen? At det ikke er bryet værd å konvertere til ortodoksien? At konvertering til Den Ortodokse Kirke og til Kirkens tro er unyttig og overflødig, fordi alle: protestanter som romersk-katolikker, allerede er "medlemmer av Kristi Kirke"?

Den måte å definere Kirken på er nær på å være en hån mot størstedelen av våre troende i Vesteuropa, som for en stor dels vedkommende nettopp er konvertitter. Skulle de heller forblitt dér, hvor de oprindelig var? Var deres konvertering til Ortodoksien en dumhet eller bare et spørsmål om "kirkelig estetikk" uten minste forbindelse til deres evige frelse?

Hvis det eksisterer en "ortodoks teologi", som "understreker", at vi alle, protestanter, katolikker og ortodokse, utgjør Den Ene Kirke, så er det en feilaktig teologi. La oss sitere én enkelt, nålevende, ortodoks teolog, Metropolitt Kallistos (Ware), som taler med autoritet og klarhet om relationen mellom oss ortodokse og kristne fra andre konfessjoner. Han uttrykker seg slik:

"Den Ortodokse Kirke tror i all ydmykhet om seg selv at den er Trosbekenningens 'ene, hellige, katolske og apostolske Kirke'. Det er den grunnleggende overbevisning, som er basis for de ortodokses relationer til de øvrige kristne. Det kan være splittelse mellom kristne, men Kirken selv er ikke splittet og kan heller ikke være det." (Kallistos Ware: 'L'Orthodoxie, fortsetter neste side ►

► fra s. 3 «Ortodoks Kirkeforståelse»

l'Église des sept Conciles', Éditions du Cerf, Paris 2002 p. 397 – 98)

Etter vår oppfatning er det vesentlige sagt om spørsmålet med disse ord av Met. Kallistos. Men denne visshet hos de ortodokse om å være Den Ene Kirke utelukker på ingen måte broderlige relationer til andre kristne. Tværtimot! Vi kan ikke vite hvem og hvor mange av de andre kristne, som kan være knyttet til Den Ene Kirke med bånd, som alene er synlige for Gud (Khomiakov). Men dét som vi vét med troens visshet, den overbevisning som vi har bygget hele vårt kristne liv på, det er at Den Ene Kirke er identisk med Den Ortodokse Kirke, og at den Kirke "ikke er splittet og heller ikke kan være det."

Av de grunner som er angitt ovenfor, beder vi om at Deklaration fra Det Ortodokse Broderskap i Vesteuropa av 5. juni i år fjernes fra Erkestiftets offisielle hjemmeside, alternativt at Deklarasjonen modifiseres ved at våre refleksjoner som uttrykt ovenfor, offentliggøres på en synlig måte.

Hjertelige hilsner i Kristus

Sign. d. 15. juni 2016

Arkimandritt Johannes (Johansen)

Oslo, Norge

Erkeprest Poul Sebbelov,

København, Danmark

Dette vårt brev til erkebiskop Johannes møtte gehør, og den nevnte teksten ble fjernet fra eksarkatets hjemmeside! Dette er vår andre store seier etter at vi bidrog til at erkebiskop JOB ble avsatt! Det betyr at det nytter å protestere på det som er galt! ■

DET HELLIGE OG STORE KONCIL

Der er splittelse mellom kristne, men kirken selv er ikke splittet og kan heller aldri bli det. Kirkens enhed består til alle tider i og med den ortodokse kirke. Sådan er den ortodokse kirkeforståelse.

I den ortodokse pinse, den 18.-26. juni 2016 blev der på den græske ø Kreta afholdt et kirkemøde med titlen «Det Hellige og Store Koncil». Mødet har været under forberedelse siden 1961, altså gennem 55 år, og det har fra mange sider været ventet med længsel: Det første fælles-ortodokse møde efter mere end 1200 års pause!

År 787 fandt det syvende og sidste af de såkaldt økumeniske konciler, sted i det daværende Nikæa sydøst for Istanbul. De syv konciler udgør fundamentet for den ortodokse kirkes tro og lære. I 787 var ikoner det brændende spørgsmål. Der havde gennem mere end 150 år pågået en bitter strid om billeder i kirken. Den strid blev endeligt afsluttet med det syvende koncil, som sikrede ikonerne blivende status af «teologi i farver», bekræftelsen på, at Gud er blevet Menneske i Kristus. Sandt Menneske og hverken en ånd eller et spøgelse. Derfor fejrer kirken hvert år billedstridens afslutning under navnet "den rette tros sejr" på første søndag i den syv uger lange påskefaste.

Der var store forventninger til mødet på Kreta i år. Nogle svingede sig op til på forhånd at ville udnævne det til det ottende økumeniske koncil. Men det er en umulig tanke. Et kirkemødes status kan ikke bestemmes, inden det er afholdt. Efter-

følgende viser det sig, om et givet koncils vedtagelser bliver modtaget af de ortodokse troende og kommer til at indgå i grundlaget for kirkens tro, lære og praksis.

Kirkemøderne, som fandt sted mellem årene 325 og 787, har givet anledning til den ortodokse kirkes andet navn: "de syv koncilers kirke". Med dem er kirkens identitet i alt væsentligt fastlagt. Men hvad er så drivkraften bag, at den ortodokse verden gennem 55 år har arbejdet på at få arrangeret det første autoritative og fælles-ortodokse møde i 1200 år? Og hvorfor kalder man det "Det Hellige og Store Koncil"?

Først og fremmest tror jeg, der gennem mange år har udviklet sig et behov i den ortodokse kirkes 14 patriarkater for klart at manifestere, både indadtil og udadtil, at kirken fortsat er én i tro, lære og liturgi, og at den enhed består trods store forskelle i sprog, kultur, historie og udvikling. Dertil kommer den voksende globalisering og ikke mindst det forhold, at den ortodokse kirke gennem de seneste 100 år har slået rod på kontinenter og i lande, fx Vesteuropa og Amerika, hvor kirken er et forsvindende mindretal.

Den udvikling har aktualiseret og understreget nødvendigheden af at gennemtænke og formulere sig klart, både om kirkens selvforståelse og om dens forhold til den øvrige kristenhed. Det måske vigtigste af seks punkter på kreta-mødet har da også overskriften: "Den ortodokse kirkes relationer til den øvrige kristne verden." Et andet punkt er drøftelsen af, hvordan man kan ska-

be orden i den højst u-ortodokse organisering, der for tiden hersker i de ortodokse kirker i Vesten.

Den ortodokse kirkes relationer til den øvrige kristne verden! Mange protestantiske iagttagere vil sikkert mene, at den sag i princippet er let nok. Men netop det punkt voldte store vanskeligheder på Kreta. For den ortodokse kirke forstår sig selv som fuldt og helt identisk med den nikænske trosbekendelses "ene, hellige, katolske og apostolske kirke" og kan derfor ikke anerkende den protestantiske såkaldte "gren-teori", som lærer, at kirken udgøres af summen af alle kirkesamfund, at alle kristne således er kirken, omend på forskellige måder.

Derfor blev der på mødet på Kreta meget heftige diskussioner, om betegnelsen "kirke" overhovedet kan benyttes om andre kirkesamfund end den ortodokse kirke. Sagen truede med at gå i hårdknude, indtil den græske kirke (som selv hører til "strammerne" på området), foreslog den formulering, der løste knuden og fik tilslutning fra de øvrige. Den lyder i slutdokumentet sådan her: "Den ortodokse kirke anerkender eksistensen af andre historiske, heterodokse kirker og konfessioner" (§6). Nøgleordet er naturligvis "heterodokse", altså afvigende fra den rette (den ortodokse) lære.

De ortodokse patriarkater har gennem årene haft betænkeligheder angående deltagelse i den mellemkirkelige dialog f.x. i Kirkernes Verdensråd. Her var de ortodokse ikke med fra begyndelsen, men fra 1960'erne begyndte man at melde sig ind. Georgiens kirke meldte sig imidlertid ud igen i 1997, det sam-

me gjorde Bulgarien i 1998. Denne vaklen skinnede også igennem på konciliet på Kreta, hvor det om Verdensrådets måske mest centrale kommission "Faith and Order" (Tro og Kirkeordning) bl.a. hedder: "Den ortodokse kirke forbeholder sig reservationer i forhold til afgørende punkter angående tro og kirkeordning, for de ikke-ortodokse kirker og konfessioner har fjernet sig fra den ene, hellige, katolske og apostolske kirkes sande tro" (§21).

I samme spor konkluderer konciliet: "Den ortodokse kirke deltager i Kirkernes Verdensråd, men forbliver tro mod sin kirkeforståelse, sin identitet og sin indre struktur og mod læren fra de syv koncilers kirke. Den godtager på ingen måde tanken om lighed mellem konfessionerne" (§18).

Kreta-mødet fremhæver således en række markante forbehold og gør det klart, at den ortodokse kirkes tro og praksis er den oprindelige og den rette, men understreger samtidigt, at kirken finder det vigtigt med dialog med verdens øvrige kristne: "Den ortodokse kirke, som uophørligt beder for alles enhed, har altid plejet dialog med dem, som har skilt sig ud fra den" (§4).

Den ortodokse kirke har, som det er fremgået, den selvforståelse, at den alene er den sande kirke, og at såvel den romerske som de protestantiske kirkesamfund har "skilt sig ud fra den" (§4), er "afvigende fra den rette lære" (§6), "har fjernet sig fra kirkens sande tro" (§21), og at der derfor ikke kan tænkes "lighed mellem konfessionerne" (§18). Men hvilket fællesskab kan den ortodokse kirke da overhovedet have med de heterodokse?

Her er der to afgørende svar. For det første må vi skelne mellem "kirken" og "de kristne". Der er i verden mange kristne, som af indviklede historiske årsager er blevet heterodokse, men ikke derfor er ophørt med at være kristne. For det andet er det en helt nødvendig ortodoks indsigt, at selv om vi ved, hvor kirken er, så kan vi aldrig vide, hvem og hvor mange, der måtte være knyttede til kirken med bånd, som alene er synlige for Gud.

Hvilke konkrete, mærkbare konsekvenser har denne balancegang mellem eksklusivitet og dialog for den ortodokse kirkes relationer og praksis i forhold til andre kirkesamfund? Ikke så få. Helt overordnet indebærer det, at der ikke er nadverfællesskab mellem ortodokse og ikke-ortodokse. Katolikker og protestanter kan normalt ikke modtage nadver i den ortodokse kirke, og ortodokse troende kan ikke, i hvert fald ikke med deres biskops billigelse, modtage nadver andre steder end i en ortodoks kirke.

Levede Det Hellige og Store Koncil på Kreta op til forventningerne? Det kommer an på, hvilken synsvinkel man anlægger. Det er en klar svækkelse af konciliet, at fire ud af fjorten patriarkater, blandt dem den talmæssigt mægtige russiske kirke, meldte fra med kort varsel.

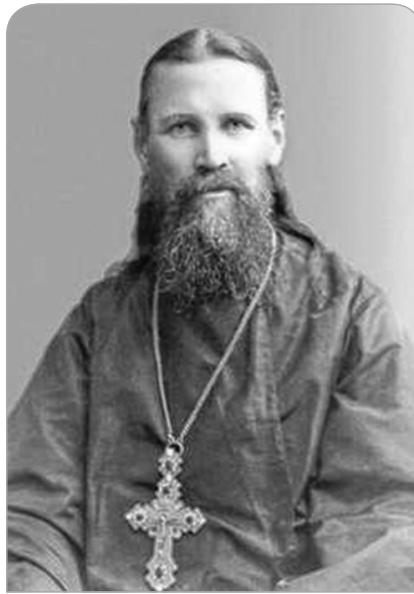
Men når det gælder den klare og umisforståelige præcisering, indtil som udadtil, af den ortodokse opfattelse af kirken, af kirkens udelige enhed og af den ortodokse kirkes relationer til de heterodokse kristne, så lever kirkemødet på Kreta i juni 2016 helt op til forventningerne. ■

DEN HELLIGE OG RETTFERDIGE JOHANNES AV KRONSTADT (I.del)

Den hellige og rettferdige undergjøreren Johannes av Kronstadt, ble født den 19 oktober 1829 i landsbyen Sura (Pichenega fylke, Arhangelsk kommune) langt nord i Russland i en fattig diakonfamilie, faren het Ilia Sergiev og moren Feodora. Det ny-fødte barnet var så svakt og sykt at foreldrene trodde at han ikke ville overleve. Derfor døpte de barnet så fort som mulig og gav ham navnet Johannes (Ioann) til ære for den hellige Johannes av Rila som hadde minne akkurat den dagen. Etter dåpen frisknet barnet til. Foreldrene knyttet det til kraft fra dåpshandlingen og etter det ble de enda ivrige i åndelig oppdragelsen av barnet. De lærte ham daglige bønner, både hjemme og i kirken. Faren tok barnet tidlig til kirka og det utviklet seg en stor glede over gudstjenestene i barnet.

Siden familien var så fattig og levde i nød, ble Johannes kjent med savn og mangler like fra barndommen av. Dette gjorde ham omtenk-som og inadvendt, samtidig som det utviklet seg i ham en dyp medfølelse for fattige mennesker. Han var ikke opptatt av barnelek, men likte naturen, som rørte hans indre med en følelse for Skaperens verk.

Da Johannes ble seks år begynte hans far å lære ham å lese og skrive. Men opplæringen gikk heller dårlig. Det gjorde Johannes trist, men samtidig drev det ham til å forsterke sine bønner til Gud. Faren samlet de siste pengene sine og sendte ham til kirkeskolen i Arhangelsk. Der følte Johannes seg veldig ensom og hjelpeløs og trøstet seg

med sine bønner. Han ba til Gud om hjelp og var veldig ivrig i det. Til slutt skjedde et mirakel. Det var en gang at han fikk en sterk opplevelse om natten og følte etter det at det var som om "et hjerneteppe falt fra øynene og forstanden åpnet seg i hodet", og "han ble så lett og full av glede i sjelen": han så for seg læreren som han hadde den dagen, undervisningstimen og hele forelesningen, til og med, hva han sa selv. Neste morgen stod han opp, tok bøker. O Herre Gud! Han leste da mye bedre og forsto alt og husket godt det som han hadde lest.

Siden ble han blant de beste elevene: han var blant de første som ble ferdige med skolen, han var den første som avsluttet presteseminaret i Arhangelsk og ble tatt opp som student på statens bekostning ved St.Petersburg teologiske akademi.

Mens han studerte på seminaret, døde hans kjære far. Som omsorgfull sønn ville Johannes begynne å arbeide, enten som diakon eller

salmeser for å forsørge sin gamle mor. Men hun ville ikke at sønnen skulle miste den høye utdannelsen for hennes skyld. Derfor forlangte hun at han likevel tok studiet ved akademiet.

Johannes lot ikke sin mor være uten omsorg: han skaffet seg en kontorjobb ved akademiets administrasjon og sendte hver måned sin magre lønn til moren.

Under studiet tenkte Johannes på å vie sitt liv til kristen misjon blant hedninger i Sibir og i Nord Amerika. Men Guds vilje var annerledes. Johannes skulle bli prest på et bestemt sted. Dette forstod Johannes etter følgende hendelse.

Det var engang under en promenade i den akademiske hagen at han tenkte på fremtiden. Da han kom hjem igjen, sovnet han og så i drømme seg selv som prest i Kronstadts Andrejevskatedral, som han aldri hadde sett før. Han tok imot Guds kall. Snart gikk drømmen i oppfyllelse helt nøyaktig. I 1855 gjorde han seg ferdig med studiene som teologisk aspirant. Han fikk tilbud om å gifte seg med Elisaveta, datter til protojere K. Nesvitski i Kronstadts Andrejevskatedral. Etterpå kunne han vies til prest i samme katedral. Han husket sin drøm og takket ja til tilbudet.

Den 12 desember 1855 ble han innviet til prest. Når han for første gang kom inn i Kronstadts katedral, fikk han sjokk: det var akkurat den katedralen, som han hadde sett i drømmen sin. Hele

hans liv som prest framover foregikk i Kronstadt. Alle glemte hans etternavn "Sergiev" og kalte ham "Kronstadski" som betyr tilhørighet til Kronstadt området. Slikt navn "Kronstadtski" brukte han ofte som underskrift.

Ekteskapet var bare proforma og trengtes i forbindelsen med presteavgiselen. I virkeligheten levde mann og kone, som bror og søster. "Det er nok lykkelige familier rundt omkring, Lisa, uten oss. Vi skal vie oss til Gud," – sa han til kona si rett etter bryllupet og de levde begge på kyskt vis hele livet.

F. Johannes prøvde av ydmykhet å skjule sitt asketiske liv og sa ofte at han ikke var asketisk. Ustoppelige bønner og faste var fundamentet for hans asketiske liv. I Dagboka si, "Mitt liv i Kristus", viser han oss en asketisk kamp med syndige tanker, den usynlige kampen som alle ekte kristne asketer opplever. Som regel forrettet han gudstjenester hver dag, noe som krevde streng faste både for kropp og sjel.

Når han ble kjent med sin menighet, forstod han med en gang at det kom til å bli mye arbeid for presten uten hensyn til seg selv, kanskje, enda mer enn blant hedningene i Sibir. Vantro, annerledes tro og sektarisme samt religiøs likegyldighet var i full blomst der. Kronstadt var et sted hvor forskjellige mennesker ble forvist fra hovedstaden. Dessuten var der mange dagarbeidere og arbeidere som jobbet i havna. Alle bodde de under dårlige forhold, skrøpelige rønner og jordhytter, de tigget og drakk mye. Bybefolkningen måtte tåle mye fra slike moralsk forkomne mennesker, som

ble kalt "posadskie". Om natta var det farlig å være ute, fordi det var en stor risiko for å bli ranet.

Slike mennesker, moralsk fortapte sjeler, som ble foraktet av alle, henvendte fader Johannes seg til, full av ekte Kristus kjærlighet og med et stort ønske om å hjelpe. Blant dem begynte han sitt sjelesorgsarbeide. Hver dag gikk han til mennesker i elendige boliger, snakket med dem, trøstet den, stelte syke og hjalp dem med penger og klær. Noen ganger kom han hjem etter arbeidet avkledd og barbeint, uten sko. De, "Kronstadts landstrykere", "samfunnets berme", som f. Johannes prøvde å hjelpe til å bli gode mennesker, "oppdaget" at f. Johannes var en hellig mann. Denne "oppdagelsen" godkjente snart hele Russland.

Veldig rørende forteller en håndverker om sin åndelige gjenreise på grunn av f. Johannes :

"Jeg var 22-23 år. Nå er jeg en gammel mann og husker veldig godt den første gangen jeg så f. Johannes. Jeg hadde familie, to barn. Jeg jobbet og drakk. Familien sultet. Kona mi måtte tigge. Vi bodde i en elendig rønne. Engang kom jeg hjem helt full. Jeg så en ung prest, som satt med min sønn på fanget og snakket kjærlig med barnet. Barnet hørte på ham. Jeg tror at jeg kan sammelikne f. Johannes med Kristus på bildet som heter "Jesus vel-signer barna". Jeg begynte å kjefte på faderen, liksom, går og slenger her hvem som helst... men faderens øyne så på meg, så kjærlige og bekymrede, at jeg stoppet; jeg følte skam... klarte ikke å se på faderen lenge, men han så inn i meg, helt inn i sjelen. Han begynte å snakke. Vanskelig å forklare hvordan, det var så rørende. Han sa at vi hadde et paradiset i vår rønne på grunn av barna. Fordi der hvor det er barn, der er det alltid varmt og godt. Han sa at det ikke var bryet verd å bytte det paradiset med rusen på kneipa. Han klandret meg ikke i det hele tatt, men prøvde å unnskyldte meg. Men jeg kunne ikke unnskyldte meg selv. Presten gikk, jeg satt og tenkte... Kona så på meg... Siden ble jeg et ordentlig menneske..."

Slik uvanlig prestatetjeneste fra en ung prest likte ikke myndighetene. Han ble utsatt for kritikk og baktalelser fra alle kanter. Mange ville ikke godta prestens oppriktighet og kalte ham en åndssvak mann. Det var en stund at bispedømmet nektet ham lønn i kontanter, fordi

forts. neste side ►

TITO COLLIANDER: DEN ORTODOKSE KIRKE GJENNOM TIDENE

Tredje Epoke: Fra Det Store Skisma til Vår Tid.

15. DEN ROMERSK-KATOLSKE KIRKEN

Etter bruddet med Den ortodokse kirke, har den romerske kirken vedtatt mange tros-setninger og skikker, som sterkt avviker fra den opprinnelige kirkens tradisjon.

Foruten læren om Helligåndens utgang fra både Faderen "og Sønnen" (Filioque), godkjenner den romerske kirken – i motsetning til den ortodokse – blant annet følgende dogmer: 2) at paven i Roma er kirkens ufeilbare overhode og Kristi stedfortreder på jord. 3) at helgenene i sin livstid har gjort flere gode gjerninger enn de har behov for til sin egen frelse, og at disse *overskytende gjerninger* utgjør et forråd, som paven kan dele ut *avlat* (indulgens) fra, og som befriir synderen fra den straff han ellers hadde blitt idømt i det kommende liv. 4) de som ikke har rukket å gjøre bot ved gode gjerninger eller kirketukt, kommer etter døden til *skjærsilden* for å renses. 5) at Jomfru Maria, Guds Mor, er født uten arvesynd.

Avvikene fra Kirkens opprinnelige praksis er 1) Herrens hellige nattverd

gis til lekmenn kun i form av brødet, som er usyrede oblater (men her virker det som om romer-kirken har endret praksis og i større grad slipper lekfolket til kalken også), 2) prestenes obligatoriske sølibat, 3) bruken av melkemat og fisk i fastetidene, og flere andre ting.

Alle disse avvikene i tro og skikker og de fremvoksende misbruk gav årsak til sterke konflikter i romer-kirken. På begynnelsen av 1500-tallet oppstod det store sektgrupper under den felles betegnelsen: *protestantismen* som skilte seg ut fra romer-kirken. Deres tros lære skilte seg betydelig fra både den romerske og den ortodokse kirken.

16. DE PROTESTANTISKE TROSSAMFUNNENE

Martin Luther, som brøt med pavekirken i 1520, forkastet den hellige tradisjonen og satte opp Bibelen som den eneste rettesnoren for troen. Han oversatte Bibelen til tysk og forklarte at enhver kunne tolke den selv med Helligåndens hjelp. Han frakjente også biskopene og prestene all åndelig overhøyhet. Luther lærte videre at mennesket kun trengte to

sakramenter for sin frelse: dåpen og Herrens hellige nattverd, og at brødet og vinen i nattverden ikke ble forvandlet til Herrens sanne legeme og blod, men at det bare gir del i det til den som tar imot det med tro. Han forkastet også fasten og klosterlivet, hellige bilder og relikvier, helgenene og det å påkalle deres hjelp, likeså bønner for de døde. Luthers tilhengere grunnla den *evangelisk-lutherske kirken*.

Nesten samtidig som Luther virket i Tyskland, reiste *Zwingli* og *Calvin* seg i Schweitz mot romerkirkens misbruk der. De lærte hovedsakelig det samme som Luther, men opptok i seg *predestinasjonslæren* (at alt er bestemt av Gud på forhånd) og de sa at brød og vin i nattverden bare var symboler. Deres tilhengere kalles for *reformerte*.

På grunn av at protestantene forkastet den hellige tradisjonen og lærte at enhver kunne tolke Bibelen selv, ble de snart splittet i mange forskjellige sekter, og det oppstår stadig nye fremdeles. De mest kjente sektene i vår del av verden er: *baptister, adventister, metodister, pinsevenner, frelsesarmeen og frikirken*. ■

► fra s.7 «...Johannes av Kronstadt»

han delte ut pengene sine blant fattige. Alle disse utfordringer og ydmykelser tålte f. Johannes med tålmodighet og fortsatte videre på sitt eget vis. Med Guds hjelp overvant han til slutt alt og alle. Det som var latterlig og negativt i begynnel-

sen, det som han var forfulgt for og æreskjelt for, ble snudd helt til det positive. Han ble hedret som en sann Kristusetterfølger, som en ekte sjelesørger, som kunne gi sitt liv for sine "får".

"Vi må elske hvert menneske, som lever i synd og skam, – sa f. Johan-

nes. – Vi må ikke blande sammen et menneske – Guds bildet – med den ondskapen som lever i ham". Med en slik innstilling gikk han til mennesker, og viste dem en måte til å overvinne ondskapen og til å vekke godhet for livet igjen ved hjelp av en ekte og medlidende kjærlighet.

JESUS KRISTUS, – SANT MENNESKE OG SANN GUD.

~~~~~ Skrevet av Efrem Syrereren (306 – 373) oversatt av Jon Wetlesen ~~~~~

*Om han ikke var menneske, hvem
var det da som lå i krybben?
Om han ikke var Gud, hvem var
det englene kom for å lovprise?*

*Om han ikke var menneske,
hvem ble svøpt i et linklede?
Om han ikke var Gud, hvem
var det gjeterne tilba?
Om han ikke var menneske,
hvem var det Maria ga bryst?
Om han ikke var Gud, til hvem
ofret vismennene gaver?*

*Om han ikke var menneske,
hvem var det Josef omskar?*

*Om han ikke var Gud, til
hvem sin ære skjøt en stjer-
ne gjennom himmelen?*

*Om han ikke var menneske, hvem
ble innbudt til bryllupet i Kana?
Om han ikke var Gud, hvem
gjorde vann til vin?*

*Om han ikke var mennes-
ke, hvem falt i søvn i båten?
Om han ikke var Gud, hvem
truet vinden og sjøen?*

*Om han ikke var menneske,
hvem gråt ved Lasarus grav?*

*Om han ikke var Gud, hvem fikk
den som hadde vært død i fire dager
til å komme ut ved sin befaling?*

*Om han ikke var menneske, hvem
ropte ut: Min Gud, min Gud,
hvorfor har du forlatt meg?
Om han ikke var Gud, hvem
sa: Far forlat dem, for de
vet ikke hva de gjør?*

*Om han ikke var menneske,
hvem sine naglemerker og side-
sår var det Tomas rørte ved?
Om han ikke var Gud, til hvem rop-
te Tomas: Min Herre og Min Gud?*

► fra s. 8 «...Johannes av Kronstadt»

Snart ble f. Johannes belønnet med Guds gaver som undergjører, som gjorde ham berømt både i Russland og utenfor. Det er helt umulig å fortelle om alle mirakler som ble gjort av f. Johannes. Våre vantro intellektuelle og pressen fortiet med vilje om de uendelige bekreftelser på Guds kraft som virket gjennom f. Johannes av Kronstadt. Likevel ble det skrevet ned mange vitnesbyrd om undergjæringer. Noen andre hendelser ble bevart i hukommelsen til mennesker.

"Det var en som ble syk i Kronstadt, fortalte f. Johannes. – De ba meg om bønner. Jeg kunne ikke nekte det. Jeg begynte å be til Gud, samtidig ba jeg om at Guds vilje skulle skje over det syke mennesket. Plutselig kom det til meg en gammel kvinne som jeg hadde kjent fra før. Det var en gudfryktig kvinne, dypt troende, som døde senere som en

ekte kristen. Hun ville bare ha helbredelsesbønner fra meg, ikke noe annet. Jeg husker at jeg ble skremt. Hvordan kan jeg våge å kreve det fra Gud? Guds vilje må skje! Men den gamle kvinnen trodde på min bønnekraft og insisterte på det. Da bekjente jeg min syndighet og svakhet for Gud, og skjønte at det var Guds vilje og begynte å be om helbredelse. Gud viste meg sin barmhjertighet og den syke mannen ble frisk igjen. Jeg takket Gud mye for det. Neste gang skjedde akkurat det samme. En syk mann ble også helbredet. Da forstod jeg at det var Guds vilje og den nye oppgaven fra Gud. Jeg skulle be for dem, som spurte meg om det".

Med hjelp fra Johannes bønner skjedde det mange mirakler, og etter hans død fortsatte mange undere å skje. Mange uhelbredelig syke ble friske igjen av f. Johannes bønner og hans håndspåleggelse. Helbredelser foregikk både privat og offentlig

med mange folk tilstede, sammen med f. Johannes og i hans fravær.

Noen ganger var det nok bare å skrive et brev til f. Johannes eller å sende et telegram for å gjøre syke friske. Det var noe merkelig som skjedde i landsby Konchanskoe (Suvorovskoe heter den nå) som ble beskrevet av professorer i Suvorov kommisjon fra militærakademiet (i 1901). Det var en besatt kvinne som hadde lidd i mange år. Hun ble båret til f. Johannes helt bevisstløs og etter en stund ble hun frisk og normal igjen. Takket være bønner fra f. Johannes kunne de blinde se igjen. Kunstneren Zhivotovski beskrev et regnvær i et tørt område etter bønner fra f. Johannes. F. Johannes helbredet ikke bare russiske kristne mennesker, men også muslimer og jøder. Den store gaven som undergjører fikk han selvfølgelig fra Gud gjennom mye bønn, streng faste og uendelig kristen kjærlighet til Gud og sin neste. ■

TANKENE VÅRE FORMER LIVENE VÅRE MUNKEN TADEJ AV VITOVNICAS LIV OG LÆRE

*Sammenfattet av St Herman av Alaska Broderskapet
oversettelse av Cecilie Nielsen*

KAPITTEL SEKSTEN

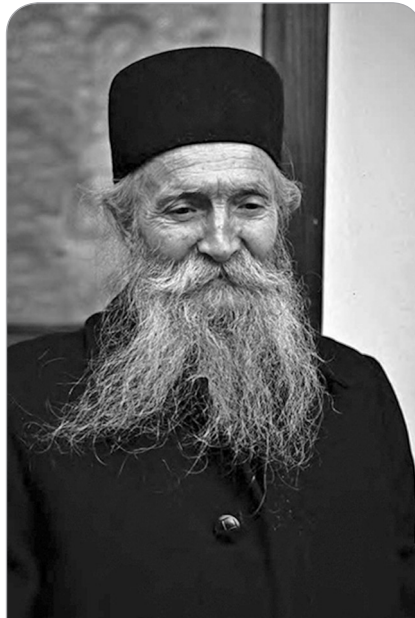
SAMLEDE UTSAGN

AV FADER TADEJ¹

(fortsettelse fra HNMB 2016 No2)

26. Når sjelen elsker bønn fra hjertet orker den ikke være adskilt fra sin Fader, hverken når en prater med andre mennesker eller jobber. Da er sjelen er alltid med Ham og vandrer i Hans nærvær, akkurat som englene og de hellige gjør. Dette er begynnelsen på Guds Rike i dette livet. Slike mennesker blir vant til det himmelske livet og gjør overgangen fra det sorgfulle og strevsomme til evig glede som de som allerede er rensset.

27. Derfor ønsker jeg dere alle gode ting fra Herren og den hellige Gudfødtersken, som er vår største beskytterinne. Den hellige Guds Moder er bare kjærlighet. Jeg har fortalt dere før om hl. Dionysios Aeropagitten som ønsket inderlig å møte Guds hellige Moder og hvordan han kjente hennes nærvær. Og så plutselig kjente han at han var fri fra alt som tilhører verden og ble opplyst av en usigelig glede og letthet. Dere skjønner, dette er det hun ønsker for oss til enhver tid:

at vi skal falle for henne av hjertet, fordi hun er vår beskytterinne og forbederske hos Herren. Hun vil be til Gud, hennes Sønn, at Han gir oss styrke til å være like gode som englene og ære Gud både i det jordiske livet og i evigheten.

28. Sjelens tankevirksomhet bør ikke bare dreie seg om det som tilhører verden. Vårt mentale senter for kjærlighet bør være Gud, og med Gud elsker vi alle. Alt er i Ham og gjennom Ham. Vi må ikke være avhengige av det som hører verden til.

29. Engleskarene er ikke slaver av tanker, eller av det som hører verden til. De anskuer de skapte tingene, men tankene deres blir ikke slaver av dem, fordi sinnet deres er underlagt tjeneste for Gud, og gjennom Gud elsker de hele skapningen. Men vi da, når vi ser et

objekt som tiltrekker oss, blir vi straks knyttet til det – dette er forferdelig og endog dødelig. Om det varer en god stund blir dette objektet en avgud. Et objekt tar det stedet i hjertet som egentlig tilhører Gud, uansett om det er en død ting eller en levende skapning eller et menneske.

30. Guds kjærlighet tolererer ikke egoisme. Når vi faller blir vi tomme og har ingen som er nær oss foruten oss selv. Vi omfavner selvet og vokter det omhyggelig, lar ingen fornærme oss, ønsker at alle skal synes godt om oss. Samtidig legger vi ikke merke til hvordan vi lever, hva vi gjør, og hvordan. Vi merker det ikke fordi vi er så innsunket i oss selv.

31. Vi må fornekte selvet for Guds kjærlighets skyld og ikke bare avvise "hans majestet" egoet, men også drepe ham. For om egoet ikke er død kan vi ikke være ett med Gud: "hans majestet" vil alltid stå i veien. Akkurat som en adelsmann kan ikke egoet bøye hodet, men holder hodet rakt opp hele tiden. Dette er grunnen til at vi trenger ydmykhet, vi må bli ydmyke og milde.

32. Herren har vist oss måten vi skal være på: ydmyk, mild og å lyde Hans vilje. Men nei – vi vil at alt skal være som det passer oss. Vi torturerer oss selv, vi sliter oss ut og – hva har vi oppnådd? Verden beveger seg ikke som vi vil, noe som får "hans majestet" til å koke over for-

¹ «De samlede utsagn» er et dokument, med utsagn av starets Tadej, som ble tatt opp på lydbånd i 1990-årene. Dokumentet, sammen med en kort biografi over staretsens liv, kom først ut som en slags kristen *samizdat*-utgivelse på «eget-forlag». Manuset var på 12 sider, maskinskrevet og fotokopiert.

di ting ikke forløper på den måten vi ønsker. Vi torturerer oss selv på grunn av dette, og det er vårt eget feiltrinn. Vi har ikke ydmyket oss selv, vi har ikke blitt ett med Herren. Når vi ser inn i hjertet ser vi "hans majestet" egoet. Når fristelser kommer vandrende og sårer oss så er såret stort. Skjønner dere hvor mye helbredelse som skal til, hvor mye ydmykhet, hvordan vi virkelig trenger å vende oss til Herren i enkelhet?

33. Den som har ydmyket seg, roser ikke seg selv. Han har den vissheten at han ikke er annet enn støv. Var det ikke for at Herren bevarte oss og voktet over oss, ville vi ikke vært noe annet enn gjørme!

34. Har du sett Fr. Kleopas? Han er veldig naturlig. Det er en gave fra Gud. Han har ingen store forestillinger om seg selv. Han vet at han er støv og om det ikke var for at Herren passet på oss, ville vi ikke vært noen ting, ja ingenting annet enn gjørme og stank!

35. Hjertet er alltid kaldt når tankene er spredt. Hjertet begynner å brenne kun når tankene er samlet og festet i hjertet.

36. Hjertet er kaldt når tankene er spredt og når sjelen ikke er hjemme, men er på vandring. Når sjelen er hjemme, varmer det hjertet. Så snart den reiser hjemmefra blir den slått. Den blir slått av tanker når den har forlatt hjemmet. Den godtar en tanke, men avviser en annen... og så rives hjertet sønder og blir kaldt som om det sier, "Dette gjør meg ikke godt og det gjør meg heller ikke godt..." Alt dette sårer en fra innsiden og hjertet blir

nedlesset. Men når sjelen kommer hjem, når den gjenforenes med Herren, da er Herren sentrum i livet og du har en følelse av godhet og varme. Vi er spredt og knust, og bare Herren kan gjøre oss hele igjen med sin Nåde.

37. Herren ser hjertets dyp, hva hjertet lengter etter og drømmer om. Og om Han ser at en sjel ikke kan komme hjem, renser Herren den i sin egen tid og drar den inn til senteret hvor sjelen vil finne fred. Men om det er noe urent i hjertets indre, noe som er tiltrukket av verden og bundet til den, da vil vandringen vare lenge og vi vil måtte gjennomgå mange sorger og lidelser. Vi som, om vi får si det selv, gudfryktige, vil oppleve mer sorg enn de som ikke er det. Det er fordi de ikke føler noen dyp smerte, de bryr seg ikke om evigheten, men bare om det som hører verden til: nytelse, mat, drikke... Deres oppmerksomhet er fullstendig fokusert på dette, mens vi er delt: vi ønsker å være med Herren enda vi ikke har gitt slipp på de materielle tingene; hjertet vårt er fortsatt knyttet til dem og vi er ikke fri. Derfor lider vi mye.

38. Hjertet må bryte av fra begjæret sitt. Om vi vet at forholdene vi har til våre medmennesker og familie kun tilhører verdens ting, at de binder oss slik at hjertene våre blir avhengige av dem, da er det bedre å forlate sin far og mor, bror, ekte mann, og søster, for ingen av disse er nyttige for oss om de ødelegger Guds fred. Om dette er tilfelle, er det bedre å forlate alle disse, bli ett med Herren og be om Hans hjelp. Vi må ydmyke oss selv og så gjenopprette et korrekt forhold til

våre medmennesker. Hovedsaken er å bli ett med Herren; da vil Han lære oss å elske vår neste, for vi vet ikke hvordan – vår egen kjærlighet forvandles så lett til noe materielt, fordi den ikke har blitt renset fra bunnen av.

39. Man bør rense hjertet sitt fra verdslige planer og begjær. Bare da kan vi elske vår neste oppriktig. Ellers vil vår jordiske kjærlighet klamre seg først til den ene og så den andre tingen. Dette er en flyktig og kortlivet kjærlighet og den knuser oss konstant. Vi lever ikke livet med forståelse men med overfladiskhet.

40. I alt vi planlegger må vi ha én tanke og ett ønske, for det er sånn Gud ønsker. Han ønsker at vi alle skal være av samme sinn. Herren ba for oss at vi skulle være ett. Og hva gjør vi? Vi er bestandig spredt, selv innbyrdes i familien. Dette er ikke bra. Vi ønsker å få viljen vår. Jeg kan forstå at dette skjer om overhodet i familien er ateist og når Herren kaller en av familiemedlemmene til troen. Men det mennesket som Gud har kalt, må opptre med visdom. Han må aldri føre krig i tankene sine mot resten av familien, for da blir det ingen framgang. I det tilfellet blir den gudfryktige som en leiemorder som dreper sine nærmeste med tankene og ønskene sine. Det er helt annerledes om vi blir ett med Herren, og overhodet i familien sier, "Fornekt troen din!" Da kan ikke det mennesket være vår forelder eller neste. Da sier vi, "Jeg kan ikke fornekte Herren; jeg har blitt ett med Ham i hjertet mitt. Jeg tilhører Ham, og Han er det guddommelige liv i meg. Jeg kan ikke

forts. neste side ►

gi avkall på Herren, men du får gjøre som du vil.” Og igjen må vi aldri tenke vondt om den andre, for selv den minste negative tanken forstyrrer freden vår. Freden vår rokkes og medmenneskene våre blir fiendtlige. Derfor kan den mest flyktige tanken som ikke er grunnfestet i kjærlighet, ødelegge det som er godt.

41. I en stor familie er det nok at en person er misfornøyd. Han trenger ikke vise det – det er nok at han begynner å koke opp tanker om selvmedlidenhet, om hvor urettferdig han behandles av nesten sin – og så blir familiefreden forstyrret. En person kan forstyrre freden i hele familien med tankene sine. Da er alle ulykkelige uten at noen aner hvorfor.

42. Vi bør ha samme innstilling til alle våre medmennesker. Vi må ikke kategorisere mennesker og si, ”Denne liker jeg, men ikke han der.” Ved å gjøre det, erklærer du krig mot den andre og så vil ikke den personen holde ut med deg. Selv om du ikke har gitt noen synlige signaler på at du misliker noen i ord eller fakter, har du gjort det med tankene og det er nok.

43. Vi kristne må ikke oss Kristus i den hellige Dåpen. Vi har ikledd oss Gud og Gud er kjærlighet. Hvordan kan det ha seg at vi, når vi er blitt ett med Gud gjennom Dåpen, fører krig mot Ham? Hvordan kriger vi? Med tankene! Vi utstråler negative tanker til våre medmennesker.

44. Så snart vi nærer en tanke som ikke er basert på kjærlighet, så har vi akseptert demonenes onde ideer. Ved å akseptere en negativ tanke har vi tatt i mot djevelen selv. De-

monene er usynlige, men vi låner ut kroppene våre til dem sånn at de blir synlige.

45. Vi ser ånden som har okkupert en menneskesjel, i den ondskapen som det mennesket utfører. Demonen viser seg gjennom det mennesket, skriker og spotter. Det er ikke personen som skriker fornærmelser mot Gud, for sjelen er kristen, men det er demonen som har tatt kontroll over kroppen, og dytter ham i den og den retningen, akkurat som den ønsker.

I stedet for å prøve å forstå meningen med livet motsetter vi oss den og sender ut usle tanker til andre. Sånn blir vi selv onde. For så snart en slik tanke unnfanges i sinnet har vi omfavnet djevelen, fordi han er en mental kraft og kan trenge seg inn i kroppen. Så snart vi har samtykket til slike tanker er han der! Hvor mange ganger har ikke han trengt seg inn og overtatt kroppene til de gudfryktige, for ikke å nevne de som ikke er det! Hvor mange ganger har vi vist sine mot de som har fornærmet oss og har ellers oppført seg urettferdig mot oss? Om vi tenker ondt om vedkommende er det som om vi dreper ham! For alt i tankene som forenes med hjertets følelser kommer foran Herrens domstol.

46. Derfor må vi gjenkjenne ondskap ved å skjelne og å akseptere det gode med skjelningsevne. Vi må være årvåkne til enhver tid for å kunne forhindre de med onde hensikter i å komme inn i vårt innerste kammer. Våkenhet og skarpsynhet, alltid!

47. Hvor mye større er ikke våkenhet enn askese, faste og arbeid!

48. *Be uten opphold*, sier Apostelen (1. Tess. 5:17). Hjertets bønn er det største arbeidet en kan tilby Gud. Det er fordi de falne åndene vet at gjennom bønn dras menneskehjertet nærmere til Gud. De falne åndene prøver alltid å gjøre oss avhengige av det som hører verden til.

49. Når vi ber er det første vi behøver oppmerksomhet. Uten oppmerksomhet er ikke bønn verdt noe, men om en fullstendig forsømmer bønn er det verre. Du må arbeide!

50. Men oppmerksomheten vår er alltid ute på tur. Kirkefedrene har alltid bedt at Gud skulle utløse dem fra distraksjoner mens de ba.

51. Vi må utføre hver eneste oppgave med omhu, sammen med Herren. Fienden prøver alltid å distrahere sinnet med hvor vi har vært, hva vi har gjort, hva vi har hørt, selv fra ungdomsårene. De onde åndene har en måte å kombinere disse tingene på; de har ett helt arkiv fullt av fremgangsmåter... De kan ikke se våre innerste tanker, men de kan se hvilken tilstand sjelen vår er i. Derfor trenger vi en solid innsats for å flytte hjertene våre nærmere Herren og være sammen med Ham bestandig. Dette er arbeidsom bønn.

52. Foruten arbeidsom bønn fins også nådefylt bønn. Når Herren ser innsatsen vår, ønsket vårt om å bli ett med Ham, at vi forkaster alle verdslige ønsker, frigjør Han oss gradvis fra verdens bekymringer og fra tilknytningen til verdens ting og fører sjelen inn i en tilstand av ydmykhet og enkelhet. Sjelen tar ikke lenger fornærmelser innover seg og aksepterer alt med ydmykhet. Sjelen renses gradvis, klar

for å ta i mot Guds ild for å kunne ha uopphørlig bønn ved hjelp av den Hellige Ånd.

53. De som er uskyldige og har ett enkelt hjerte som ikke er tynget av verdens bekymringer får mye raske den guddommelige flammen som er uopphørlig bønn. Men vi som på den andre siden er nysgjerrige på ditt og datt er overleset med verdens bekymringer og sysler – vi trenger tid for å fornyes, til å forlate våre verdslige bekymringer, til å fødes på ny... Men vi greier ikke dette alene; Helligånden må komme ned og inn i hjertet og dytte ut alle de verdslige tingene sånn at denne verdens visdom ikke lenger kontrollerer den. Da kan vi være ett med Gud. Det er bare da Herren gir oss sann visdom og sann, dyp kunnskap om alle eksisterende ting. De himmelske mysteriene åpenbares i proporsjon med den graden av ydmykhet vi har personlig. Til et mildt og ydmykt

menneske gis kunnskap om mysteriene som omgir oss. Et slikt menneske har en åndelig forståelse av alle ting. Han har en dypere forståelse enn de som har tilbrakt mange år på å studere verdens visdom. Nøkkelen til mysteriet er i Gud, og inntil de kan løse seg selv ut fra verdens visdom, kan ikke mennesker ha en helhetlig forståelse av ting. De tror at de har oppnådd mye, at kunnskapen deres i ett eller annet emne er veldig stor, men så lenge de ser ting fra det perspektivet, kan ikke Guddommelig visdom komme inn i sinnene og hjertene deres. De menneskene vil bare få overfladiske fakta til gjengjeld for all innsatsen de har investert i å studere medisin og fysikk.

54. På det åndelige nivået er tanker like klare som tale; de kan høres. Derfor er den innsatsen en gjør for forbedringen av en sjel mye mer verdifull enn noen annen gave. Om vi ikke forbereder oss til evigheten

ved å korrigere væremåten vår, kan vi ikke være sammen med englene og de hellige. Da går vi inn i evigheten med alle disse manglene og syndene.

55. Så lenge vi har den minste støtte fra noe som helst av verden, setter vi liten tillit til Gud. Kirkefedrene aksepterte alltid både vellykkethet og ulykker som fra Gud og de lærte ydmykhet. Når Herren ser at en sjel er moden, sender Herren Nåde med Helligånden til det mennesket, og han mottar frihet, fred, glede og trøst som gaver. Det fins ikke lenger frykt. Men oss da, vi er jo alltid fulle av frykt.

56. Inntil et menneske blir opplyst av den Hellige Ånd, er frykten alltid tilstede. Siden fins ikke frykten. Det mennesket har medlidenhet med alle; han forstår at hele skapelsen lider på grunn av menneskets Fall. Det mennesket er alltid klar til å gråte for alle og be for alle. ■

NY FOTO-BOK I FARGER!

HELLIGE TRIFON SKITA

*Det første ortodokse
kloster i Norge
1985 – 2015*

The Skete of St. Tryphon
Le Skite de Saint Tryphon
Скит Преп. Трифона

HELLIGE TRIFON SKITA

*Det første ortodokse
kloster i Norge
1985 – 2015*

☛ 108 SIDER ☛

42 SIDER MED FARGEFOTO!

KR. 183,-

(kr. 150 + porto kr. 33)

*Bestilles ved å betale inn til
Hl. Trifon Kloster
2090 Hurdal
til konto nr.: 2050 09 11884*

70 ÅR SIDEN METROPOLITT
EULOGIJ (GEORGIEVSKIJ)
DØDE (8. AUGUST 1946).

Han grunnla vårt erkestift etter beslutning av den hl. patriark Tikhon i Moskva (+1925), og underordnet det under Konstantinopels patriark slik den hl. patriark Tikhon forordnet det i 1921. Metropolitt Eulogij hadde tidligere vært erkebiskop av Kholm i det nåværende Polen, men måtte flykte og kom til Paris, hvor han organiserte de ortodokse russiske emigrantmenighetene i et stort erkebispedømme. Det var det FØRSTE ortodokse bispedømmet i Vest-Europa. Han opprettet også St. Serge ortodokse teologiske institutt i Paris. ■

Bilde av Gravplassen og kirken utenfor Paris
(St. Genevieve-des-Bois) hvor alle våre metropolitter og erkebiskoper er gravlagt.

Notat:

* ONSDAG 29. JUNI. Besøk i kirken av erkebiskop Theodosios (Attalah Hanna) eneste arabiske biskop i Jerusalems Patriarkat. Han var i Oslo

SANDNES

Utstilling av syriske ikoner

Ekteparet Svein og Kirsten Sandvold har for tredje året på rad lagt ut på utstillingsrunde med ikoner av den syriske kunstneren Ossama Mossleh. De har fått god kontakt med denne syriske flykningefamilien og gjør det de kan for å hjelpe dem, bl.a. å formidle deres ikoner og slik bidra til å lette deres økonomiske situasjon. For oss er dette til stor berikelse.

Wayne Brasel spilte egen musikk på gitar
inspirert av ikoner.

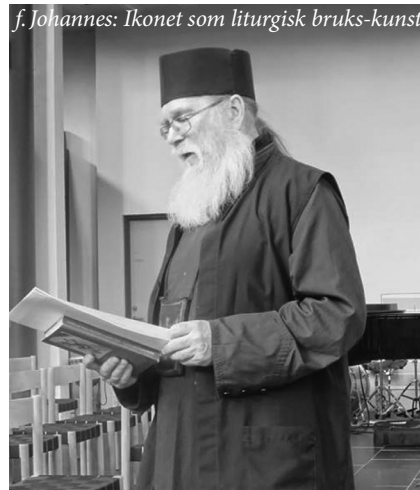
I år var de også i Sandnes og vi laget et samarbeidsopplegg mellom dem og Hana menighet og vår egen Kristi Forklarelses menighet der. Resultatet ble riktig godt. Det fikk fin forhåndsmtale i avisen og det kom mange til utstillingen (og bestilte ikoner) og vi hadde forberedt en

i forbindelse med et Palestinsk arrangement. F. Johannes var i møte med ham i NKR. Deretter besøkte han kirken vår og overleverte en liten bit av Kristi Hellige Kors som gave til oss.

* ØYSTEIN LIDS REPORTASJE om vår reise til Athos ble oversatt til gresk og publisert på 7-8 greske web-sider, deriblant de svært viktige "Amin" og "Romfea", deretter ble den også oversatt til engelsk og publisert!

* DEN ÅRLIGE PILEGRIMSFERDEN vår til Selja 7.-8. juli for å feire hl. Sunniva og seljumennene, gikk som

f. Johannes: Ikonet som liturgisk bruks-kunst

Fra ikon-utstillingen til den syriske
kunstneren Ossama Mossleh.

"kultur-aften" som i tilknytning til utstillingen bestod av foredrag (f. Johannes: Ikonet som liturgisk bruks-kunst), Wayne Brasel med musikk på gitar inspirert av ikoner, og Svein Sandvold som fortalte om sine møter med familien Mossleh og situasjonen for de kristne i området. ■

planlagt og med bra deltakelse. Vel- dig godt vær og god stemning. På kvelden var det en samling rundt tema "ortodoks forståelse av hva kirken er". Neste dag hadde det vanlige programmet med liturgi i Selja kirke, båttur til Selja, prosesjon via kloster-ruinene til den hellige hula hvor vi hadde kanon til hl. Sunniva etc.

* ÅRETS PARASTOS PÅ HELGØYA fant sted søndag 10. juli. Sammen med oss i år var den nye Sognepresten Ørn Johnson fra Island. Det var godt fremmøte og god stemning, og været var strålende. ■

FRA MENIGHETENS LIV

Dåp:	Dåp:	Dåp:	Vigsel:
<i>Aurora (Anna) Savchuk, datter av Mykola Savchuk og Julia Junina Hurdal 2. juli</i>	<i>Emma Svele Collard, datter av Joël F. Collard og Anna S. Collard Oslo 24. juli</i>	<i>Alfred Kidane Danielsen, sønn av Erik Severin Danielsen og Nesanet Hailemariam Bergen 20. august</i>	<i>Svein E Sandvold og Kirsten H Sandvold Hurdal 23. juli</i>
<i>Christian Gabriel Natvik, sønn av Eirik Christian og Victoria Natvik Hurdal 16. juli</i>	<i>Miguel Antonio Sandström Vasquez sønn av Carina Moisis og Hernan Vasquez Oslo 6. august</i>	Konversjon:	<i>Filmon T Ghebremeskel og Yordanos R Tesfay Oslo 30. juli</i>
<i>Maxim Solvang, sønn av Kestas Jakubynas og Lina Solvang Oslo 17. juli</i>	<i>Victoria Steffensen, datter av Svein T og Anastasia Steffensen Oslo 14. august</i>	Vigsel:	<i>Mitry Poyarkov og Linda Josefine Kralik Oslo 6. august</i>
		<i>Andrii Sergeevich Koti- ahin og Olga Sergeevna Karetnikova Oslo 22. juni</i>	<i>Stergios Pylokis og Solfrid Andersen Bergen 20. august.</i>

GAVER INNKOMMET TIL KIRKEN

Givere til Hl. Nikolai menighet får skattefradrag for gaver til menighetens konto.
Ønsker du skattefradrag på dine gaver må navn, adresse og personnummer oppgis.
Man får skattefradrag på gaver fra 500 kr til 25 000 kr i løpet av et året.

GAVER INNKOMMET PÅ MENIGHETENS KONTO 0532 12 67426 / 2050 03 19357

Vi fortsetter innsamlingen til kirkebygget i Oslo slik vi tidligere har informert om (jfr. menighets blad nr.2 2014, s.13) ifølge vedtak på Medlemsmøtet, og vi ber om forsterket innsats og generøsitet for å fullføre kirkebyggprosjektet vårt. Mange har fast utbetaling fra konto, og flere nye gavegivere oppfordres til å komme på "banen" slik at vi kan realisere vår plan. Mange takk til alle dere som har sendt gaver på menighetens konto!

Gaver til kirkebygg:

J.Wetlesen 5900 Jasin Mäkinen 1650 Ksenia Andersen 500 A.Z.Morch 1500 L.Hovstø 600 Th.Såheim 3000
A.Kornev 1000 J.Chaffin 1200 L.Polykarpova 1000 Siri Sande 6000 C.Karlsen 500 D.Vasquez 300
Jasmina Antic 300 T&H Olsen 500 Manjana Kvalheim 750 A.O.Volden 400 S.Jankovska 400 O.Jarva 500
M.G.Selassie 2000 S.Breivik 500 K.Holmsen 250 K.Jikiun 1500 Th.Stange 1200 T.Struksnes 1500
E.Struksnes 1500 Irina Krasnova 500 I-J.K.Enger 1500 T.Liapun 400 H.O.Wingerei 1000 L.Lepp 2000
T.Bjørnevik 500 Zana Ristevska 200 Martinus Hauglid 1000 Danica Jankovska 250 Sanija Jerotic 1200
Inna Nikolaova 300 J.Y.Knutsen 500 Radinka Nikolovska 2500 K.Haile 200 E.M.Husa 500 N.N.100

Gaver til fresker:

Th.Såheim 5000 T.&O.Svele 5100 Eugenia Mobeck 5000 Maisi Bäckman 8000 Dag Markeng 2000
J.Khoury 10.000

– Hjertelig takk for alle bidrag !

FRESKER I DEN NYE KIRKEN

VI STARTER EN INNSAMLING AV MIDLER TIL FRESKER i den nye kirken.Vi hadde opprinnelig budsjettert med utsmykning da vi planla kirken, men dessverre ble alt mye dyrere, og det var ikke penger igjen til freskene.

Nå er det mulig å gi gaver til fresker. Vi beregner kr.2500,- pr. m². Man kan gi generelt til freskene, men man kan også gi til spesielle motiver: for eksempel de

store høytidene, eller også til spesielle helgener. En helgen (om man velger sin egen navnehelgen) vil dekke 2 m² og koster således kr.5000,-. Spesifiser nøye dette ved innbetalingen, det blir notert ned og tatt hensyn til i den endelige komposisjonen.

Bruk denne kontoen til dette: 2050 37 70246

returadresse:

HELLIGE NIKOLAI KIRKE
Tvetenveien 13, 0661 Oslo

B

VI FEIRER GUDS MORS BESKYTTELSE (POKROV) *preken av f. Johannes.*

Vi feirer høytid for Guds Mors åpenbaring som vår forbederske og beskytterinne, Pokrov! En åpenbaring som bare bekreftet det kirken hadde visst i tusen år. Hun som er mor til vår Herre og Gud og Frelser Jesus Kristus, hun er via vårt fellesskap med hennes sønn også en mor for oss. Omsorg, mildhet, kjærlighet. Det er nøkkelord i vår forståelse av henne. Men også renhet, ekthet og pålitelighet. Hun står for de idealer vi selv er kalt til å leve opp til.

I begynnelsen av Lukas evangelium får vi den beste beskrivelsen av henne. Hun er den som blir utvalgt til å høre Guds ord gjennom engelens munn. Hun er den som i sin renhet er i stand til fullt ut å ta dette til seg og gjemme det i sitt indre. Hun er den som kan nære og varme dette slik at det vokser og utvikler seg og til slutt blir født som Guds fullbårne Ord og Sønn. Hun har dimensjoner som vi ikke er kjent med. Hun representerer i sin renhet det som vi har tapt, men som vi har pant på å vinne tilbake. Enkelhet og renhet, likefremhet og oppriktighet.

Lesningen fra den hellige apostelen Paulus brev til hebreerne beskriver henne som avspeiling av tempelet i Jerusalem, helligdommen som inneholdt de kostbare og hellige gjenstandene for tilbedelse av den høyeste Gud. Men dette er bare avglans og profetisk bilde på henne. For hun er det levende tempel som ikke bare inneholder hellige gjenstander for tilbedelse av gud, hun er selv bolig for Guds Sønn! Hun er større enn den gamle pakts helligdom.

Og dette er hun fordi hun lyttet til hva Gud sa, og tok imot Guds ord i et rent og vakkert hjerte. Hun lot det næres av sin kjærlighet og lot det få vokse seg sterkt. Og Jesus sier selv: Salig er den som hører Guds ord og bevarer det. Derfor er hun den salige fremfor alle, fordi hun ikke bare bevarte det i sitt in-

dre, men også fikk føde dette Guds Ord som Guds Sønn til vår og hele verdens frelse.

Vi har henne som vårt forbilde. Vi er også kalt til å høre Guds ord, lytte til det og bevare det i vårt indre. Vi blir også overskygget av Guds Hellige Ånd og får bli bolig for ham. Men bare om vi bevisst lar Ham være den gjest i vårt indre som vi setter pris på og lytter til, vil vi få del i Hans velsegnelse og vi vil se at liksom jomfru Maria gikk svanger med Guds Ord og fødte Guds Sønn, slik vil også vi gjennom å være som tempel for Helligånden bli født som Guds barn.

Dette er det fremste Guds Mor Jomfru Maria har omsorg for hos oss, at vi tar på alvor Guds Ord som meddeles oss, for hun vet hva det gjorde med henne, og det ønsker hun også for oss. Liksom Maria i evangeliet må vi sette oss ved Mesterens føtter og lytte til hans ord, la Hans visdom synke inn i oss og gi oss ny styrke og inspirasjon. Og det kan skje om vi bare lytter oppmerksomt, ikke bare med våre ører, men først og fremst med vår ånd. Da vil også vi bli svangre med gode gjerninger og vi vil bære gode frukter til Guds ære og vår nestes nytte.

Må vi la gleden over henne og kjærligheten fra henne gi oss styrke til å etterligne henne i oppfyllelsen av Kristi ord: La din tale være ja, ja og nei, nei. Slik ble hennes "ja" et frelsens og livets "ja", et pålitelig ord. La oss lik henne gi plass for enkelhet og oppriktighet, pålitelighet og standhaftighet. Ærlighet som ikke beregner eller kalkulerer, men som lar et ord være et ord. Og det ord må hele tiden settes opp mot Guds Ord som vårt mål. Vi har mulighet for å etterligne henne i dette, la så det være vår jomfruelighet.

La oss så takke Gud, vår alles Fader, for at Han har gitt oss en slik hjelper og støtte og glede i en verden full av bedrag og falskhet. Amen. ■

